

(א) לעיל ז. [וש"נ], (ב) ז"צ קז,
(ג) [בכורות מח.], (ד) [ע"י
פירש"י בזה ז"מ יד: כתובות
לג.], (ה) מהרנ"ש מ"ז, (ו) [וע"י
תוספות ז"צ זב: ד"ה אי
דליכא ותוס' לקמן מז: ד"ה
ה"ג],

1. בַּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כֶּסֶף
יָשִׁיב לְבַעְלֵיו וְהַמֶּת יִהְיֶה
לּוֹ: שְׁמוֹת כּא לֵד

גב' מספקא ל"א ביורשים.
 עי' ז"צ סב ע"ב תוספות
 ד"ה אתמר:

[א] תוֹם' ד"ה מִשְׁחָחוּק כ"י
כ"ו שָׁלַל הֶלֶךְ כ"י. י"ב ור"ף
מִפְרָשׁ שְׁעִירָבו עִם שְׁדוּתוֹ
ע"ש: [ב] שֶׁם בִּא"ד וְכֵלָּא נִתַּן
מִעוֹת אִיִּיר. י"ב ורמב"ם
מִפְרָשׁ אִפְּלִינִי בִּנְתָן מִעוֹת:
[ג] בִּא"ד וְאִת' וְלִמְלֵא. י"ב
לִפִּי מ"ם בְּחוֹס' דִּלְמִטָּה ד"ה
רַב הוֹטֵא כ"י לֹא קָשָׁה מִיִּי
וְעִי' מוֹסָפּוֹת דְּכ"מ ד' א ד"ה
עד:

פ"י חיותא דקטריה, נוד קטרי
מלא אל דרעון א יא מיס א
יין א שמן ישו כח וקטריה
אותו כמה שיש כח ונמצא
מס, כך זה. ורב הונא אמר
כח מילי מילי (הוא אל) א
דקטריה אלא א ספק וא מיטב.
ואותו עליה רב נחמן שיה
לרבות שזה כסף. ופרקי ליה
הכא כמאי עסקי? ברילית
היא, ואמ' ליה רב נחמן
ברילית ליה פשיטא, דאמרי
אניש אמרי שרתון [פארן]
אפירט. ואמ' ליה רב הונא
מדו חזמי אמרי ליה זיל
סרח ובין איתוי ליה קמיל
דלא. מיהא שמינני דלא
מסקלין לבשל חזק בארעא
בשומא אלא היכא דקיס כל
דלית ליה ללוח מצות
למפריעה. אבל יא אית ליה
מצות. מחוייבין ליה
למפריעה א לבוניה הוא

ראייתו היה מעוררו. יש
שואמו' הני משה בניקין,
דכתי' בהו מיטב. והאי
דגרסינן ב' הכותב לאשתו
אמ' ליה [ב פספ] לרב חמא
דאי אמריתו משיבה דרבא
מאן דמסיק וזוי בחבירה
ואמ' ליה שקול מן ארעא,
אמר' ליה זיל ובין ואיתת
לך. ואמ' ליה, לא. התם נמי
בדקין ל' ביב ליה וזוי, וזכי
פירשונו בחתלתל פירוש
המכור פירות י' פה
ומבואר. אמר רב אסי כספין
לחן הן מקרקע רבמי חילכת'
לעוין מן כסף. היינו דר' יפה
הונא. אימא וכן אמ' רב אסי.
אמ' ר' אבהו (ג' ח) חלקו
ובא בעל חוב ונטל חלקו
שלאחד מהן, רב א' מ' בטלה
מחלוקת תחוררין וחולקין ב'
חלקים, ונשואים לג'
חלקים, ושמאל' א' ויתר.
רב א' אמ' נטל האח
שנטל חלקו רבא בקרקע
ורביע במתוך. רב א' ונטל
מספק ליה אי כרב ונטל
חלק כאחד מן השנים א'
כשואר' ואינו נטל כלום.
כיון דמספקא ליה קמין' ל'

ממון המוטל בספק חולקין, ה
הוי כשמואל ומעות יש לו. ה
ורב אסי תרתי מספקא ליה, א
לפרושי טעמ' דרב אסי, אבל

የጥራት ማስጓጃ ዘዴ

עין משפט
נר מצוה

ע"א ב ג מ"י פ"ט מהלכות
מכירה הל' ב סמג עשין
סב טוש"ע ח"מ סימן רכו
סעיף ה:

עַח ד ה מ״י פ״י מהל'
נחלות הלכה א סמג
עשין לו טוש״ע ח״מ סימן
קעה סעיף ד:

עמ"ו מ"י פ"ב מהלכות
שכנים הלכה יב ופ' יא
מהלכות שמיטה ויזל הלכה ב
סמג עשין פ"ב טו"ש"ע ח"מ

סימן קעג סעיף ג:
ע"ז ז' [רב אלפס פ"ג דסוכה
דף רמז]:

[illegible][illegible][illegible]

ברוך זה לזה ציוב, דלרצ אין
בבירה ונמצא שכל אחד נוטל
לקחה שלא באחריות דמו, כאילו
לחברו קי"ל אחריות טעות
בכדי, אבל לגבי ירושת אחין
חלקו לגמרי שלא יקבל חבירו
ואם אי ביורשק דמו. וחייב
לחברו חלקו דמו.

ויצאו ע"ה עסקין. פירוש עוררים אבל אין לפרש אנשים דא"כ
אפי' באחריות משהחזיק בה אלא יוכל לחזור לימא ליה
מזלך גרס: **משהחזיק** בה אין יבול לחזור. צ"כ דב"מ (דף
ד:) פרש"י אע"ג שלא נתן מעות דקרקע נקנית בחזקה וקשה

HebrewBooks.org | Moznaim Publishing

שלא החזיק בה יכול
 אין יכול לחזור בו
 דקטרי סברת וקבלת
 דייש אמצרי ודוקא
 באחריות לא ואיכא
 נגמי דאמר ליה אחוי
 הונא אמר או כסף
 נחמן לרב הונא
 אפילו סובין הכא
 אי דלית ליה
 ממרינן ליה זיל טרח
 קמ"ל אמר רב אסי
 מאי הלכתא אילימא
 ב הונא אלא לשני
 קרקע ואחד כספים
 ע ידאזיל האי ושקיל
 פשימא האי ברא
 אמרי אדרכה לאידך
 חזקיהו חזקיהו חזקיהו

אמאי נקט חזקה יותר מכסף ושטר
 ועוד מאי קבעי מימנת הוה חזקה
 מתנינן היא בפרק חזקת הבתים
 (ב"ב דף מב.) נעל פרך וגדר ועוד
 מאי קבעי הכא טפי משבטא דוכתי
 ועוד דלייש אמריה משמע דריסא
 בעלמא שחולן צדיק המוצרים ונראה
 לפרש דמיירי שקנאו בקנין גמור
 בחליפין או בשטר או בחזקה או רפק
 זה פורמא ודעמו של אדם אע"פ
 שקנאו בקנין גמור אלא זכאו עוררין
 יכול לחזור בו [א] כל זמן שלא היה
 אמריה השדה לארכה ולרצפה לרלות
 ענייני השדה והיינו דדייש אמרי
 [ב] וכלא נתן מעות איירי דאי בנתן
 מעות איירי אפי' באחריות נמי
 אמאי יכול לחזור בו משחזיק זה
 וכי לעולם יכול לחזור בו [ג] וא"ת
 ולימא ליה שקול ארעא בזוחך וי"ל
 כגון שהחלו אין נמי כיון שילאו עליה
 עוררין אין שוה עמו שהיה שוה
 בשעה שקנאה:

רַב הוּנָא אָמַר אִם כֶּסֶף אוֹ מִיטָב אוֹ מִיטָב
פִּי'הּ שֶׁנָּח לְתַרְנָן קִרְיָא לְדַלִּיל
וְי"ל שֶׁלֹּא הִסְפִּיק לִסְמִים דְּבִרְיוּ עַד
הַשָּׂשָׁה לֹא וְאִתּוֹ דְּגֵרָסִי אָמַר ר' **הוּנָא**
הוּנָא וְקָאִי אֶתְמַנְתִּין דְּמִנְיָא דְּמִיטָב
הֲלָכָה וְאָמַר ר' **הוּנָא** לֵאלּוּ דְּוָקָא
מִיטָב אֵלֶּא אִם כֶּסֶף אוֹ מִיטָב וְכַסְפָּר
רַב אֶלְפָס פִּירֵשׁ דְּרַב הוּנָא בְּרִיה
דְּרַב יְהוֹשֻעַ וְרַב פַּפְא לְדַלִּיל [1]
פְּלִיגִי אֲדָרְבִּי הוּנָא דִּהֲכָא לִדְאִינְהוּ
סַבְרִי כָל מִינֵי מִיטָב הוּא וְאִפִּי סוֹבֵן
וְרַב הוּנָא סָבַר דֵּלֵּא הוּי מִיטָב אֵלֶּא
אִם כֶּסֶף אוֹ קִרְקַע וְפַסְקָא כְּרִיכ פַּפְא
וְכַרְבִּי הוּנָא בְּרִיה דְּרַב יְהוֹשֻעַ שֶׁסָּא
בְּתַרְלִי וּר"ת אֵין סוֹבֵן כֵּן דְּמַפְרֵשׁ
שֶׁסָּא דִּינִין בְּנֻקְוִין אוֹ כֶּסֶף אוֹ מִיטָב
וְאִי לִית לִיה אִפִּי סוֹבֵן וְיִבִּית אִי אִית
לִיה חֻזִּי לֹא מִנֵּי לְסַלְקוֹן אֵלֶּא בְּחֻזִּי
כְּדַמְרוּכָא בְּהוֹסוֹת (מַבְּזוּת דף סו.) גְּבִי
הוּא מוֹלֵה מַעֲוָתוֹ בְּנֻכְרִי הוּא
וְאִי לִית לִיה חֻזִּי לֹא יֵאמַר לִיה זִיל

טערה וצוין ואייני וזוי דלאמער האט וולוקט שטאלמא מקחו מקח טעוה
 כמא כן דינו דלאמערין לקמן צפרק הפרה (דף מו: וסא) ופועל איז
 לית ליה לבעל הבית וזוי אמר ליה זיל טרע וצוין ואייני וזוי דממוכה
 צוצוצות והעלייה (ב"מ 97 ק"ט). דאין יכול לומר לו טול מה שעשית
 צעצערק: **פשיטא** **האי ברא והאי לאו ברא**. ווא"ט ואמאי
 פשיטא ליה ווא"ט שמואל אמר צמקון בא צ"ח ונטל חלקו פ"א אחד
 שמואלס ויתר וי"ל כשחלקו קרקע דוקא אית ליה דיתר דשמיטע
 ועומדים צפוק זה כמו ז' ועל דעת כן חלקו דמי שיפסיד יפסיד
 לא משתעבדי לצ"ח פשיטא דעל דעת כן חלקו שאס יפסיד
 על בעל כספים:
 פרוע חוב אציהן ואין יכול ליטול חלק האחד דקמתי צפרק יש
 ויש לומר דמיירי הכא ששאלו אפומיקי:
 דר בטלה מחלוקת ותימה מ"ש מדרב אסי דאית ליה שיכול לסלקן
 דרבא דאפילו הוו יורשים מני לסלקוי צוויי משום דלאמר ליה
 מיירי צששאלו אפומיקי לא מיירי כעין אפומיקי דהתקבל (ב"מ
 ש' יתן ממות ויפדו הקרקע מבעל חוב דקיימא ח"ו פרק המפקיד
 היכא דזבנה או אורכא דלאמר האט דלא הדרא:

ישלם לו מעות: **רב** אמי מספקא ליה ב'ל. גלשון ראשון פ"ה
י ייורשין הוו אי כלקוחות שלל באחריות הוו וקשה מיני' לגמרא
ס יניחו אלל מספקא ליה אי הוו כלקוחות באחריות או כלקוחות
קע ורביע במעות. דלא שייך ביה המוליא מחזירו עליו הרה"ה:
אלימא

[illegible]

עוררין. לומר שלנו היא: תייסא דקיערי. שק קשורה
 מלא רוח: ואיכא דאמרי אפילו באחריות נמי. אפי' קבל
 דעליו דיש לומר הואיל וסופו לחזור עליו עכשיו נמי יחזור ויטלנה
 אפי' אינו יכול לחזור בו: דאמר ליה. מוכר: אחוי ערפך. שכתבו

ויצאו עליה עסקין י"ט
 לחזור בו משהחזיק
 מ"ט דאמר ליה חיות
 מאימת הואי חזקה ב"ב
 שלא באחריות אבל
 דאמר י"אפ"י באחריות
 מירפך ואשלים לך ר
 או מיטב איתיביה
 ישיב ב"לרבות שוה
 במאי עסקין בדליות
 פשיטא מהו דתימא
 זבין ואייתי ליה כספק
 כספים הרי הן כקרקע
 לענין מיטב היינו ה
 אחים שחלקו ונטל א
 ובא בעל חוב ונטל ק
 פלגא בכספים בהד
 והאי לאו ברא איכא
 גיסא דא"ל להבי שקק
 משתלמנא מינך ולד
 מטרפא לא משתלמנא
 לשני אחים שחלקו וב
 של אחד מהן והא אמר
 דאיתמר ב"האחים שח
 חלקו של אחד מהן ר
 ושמואל אמר ויתר
 רביע בקרקע ורביע
 מחלוקת קסבר האחיה
 ושמואל אמר ויתר
 ילקוחות ובלוקח שלא
 אמר נוטל רביע בקרקע
 ליה אי כוורשין דמו
 נוטל רביע בקרקע וו
 הרי הן בקרקע לענין
 הונא אימא וכן אמר
 רב הונא ב"במצוה ע

יפרע דה"ל ספק ממון וכל ממון המוטל בספק חולקים ואין נוטל עמו
רביע האלא רביע והלא יכול לסלקו או בקרקע או במעות: ל"א ורביע במעות.
ממנו לבד רביע בקרקע והיינו הרי יתן בקרקע. מספקא ליה אי יורשין
דמינו וחיוב להחזיר לו מחצית חלקו קרקע ולא יכול לסלקו במעות
ואו לקוחות דמי ומיהו כלוקח באחריות דמי וחיוב להחזיר לו מחצית
במה שאיבד אבל במעות יכול לסלקו הלכך יחזיר רביע בקרקע
במעות ורביע במעות כמוכר באחריות. ולשון ראשון שמעתי:

שליש

אבל הכא דבעל הקרקע צספק ולא בעל הכספים דמטלטלי די
בעל הקרקע שיחז

וְיִשְׂרָאֵל חֲלָקוֹ שֶׁל אֶחָד מֵהֶם. וְאֵם תֹּאמַר וְהֵא כֹל אֶחָד חַיִּיב נֹחֲלִין (ב"ב דף קכד). יֵאָדָּם עֲלֵיהֶם שֶׁטֶר חֹב צָכּוֹר נֹתֵן פִּי שֶׁ

דערבא אַמיר בַּמִּדְבָּר מַחֲלֻקֶּת. מִשְׁמַע דָּלָה מִנִּי כִסְנוּקֵי צוּחִי מִדֶּקָּה צוּחִי בְּצֹאמוֹ רִבְעֵי שָׁנָטֹל מִכָּה יְרוּשָׁה וְיֵשׁ לִימֹר דְּרָב אֶסֶר לְבַעַל חֹב מִמִּי מִסְלַקְנָהּ צוּחִי וְרַב אֵין חוּשָׁשׁ לְלוֹתָהּ סָבְרָה וְאֶלֶּס דֶּקָּה (י): דִּמְשַׁמֵּעַ הֵמָּה דָּלָה מִנִּי מִסְקֵל לִיָּה צוּחִי וְאֶסֶר מִמֶּר מִלֵּל מִי (ס עט לה): דְּשׁוּמָה דִּרְרָה לְעוֹלָם וְיֵשׁ לִימֹר דִּנְפֻקָּה

בִּיּוֹרִשִׁים הוו. דאי נלקוחות באחריות ווו אמאי צטלה מחלוק שנטול חלקו בקרקע או צמעות משום דמספקא ליה באחריות ליה לרב אסי כלל ביורשים דלמא פשיטא ליה דלאו כיורש סלא באחריות לך נראה כלשון אחרון: **הלכך** נושא רביע בבכור

ךָ נוטל חצי חלקו המגיעו. וזה החצי עוד מספיק ליה אי יורש היו כרב ורקעקע נוטל אי לוקח
 וזה החצי שנטול מקבל (מקבל) רביעי כל חלקו מעות ורביעי קרקע נמצא שני רביעים חצי.
 לוקח באחריות ואית ליה מעותיו אי לוקח שלא באחריות ולית ליה ולא מיד. טרין כולי אי
 דיא פסקין באחרית פ' האומר לחבירו בית כור עפר אנו מכר, ודילכת' בטלה מחלוקת.

י"ז בדר"ף.

[illegible]